

ASALTO Á COMISARÍA DO DISTRITO 13

1189

John Carpenter, 1976

ESTREA EN NUMAX: 31.10.2023 | V.O.S.E. | 90 min

Un policía de Los Angeles recibe o seu primeiro destino nunha comisaría que está a ser trasladada a un novo edificio. Nada parece que enturbiar a paz do lugar, até a chegada dun furgón que custodia a un famoso criminal que debe pasar a noite na comisaría. O director de Halloween asina un filme de culto da serie B inspirado por Rio Bravo, de Howard Hawks, e A noite dos mortos viventes, de George A. Romero.

«Estupenda simbiose de terror,
intriga e western»

Fernando Morales, EL PAÍS

ASALTO Á COMISARÍA DO DISTRITO 13

John Carpenter, 1976

EUROPA
CINEMA
Creative Europe MEDIA

Entrevista con John Carpenter: «Quixen facer un western moderno»

Por Tom Milne e Richard Combs

Tes dito que tanto en *Estrela escura* (1974) como en *Asalto á comisaría do Distrito 13* (1976) hai certo sentido do humor? Exacto, en ambos filmes descubrín que construíra unha situación que, canto máis sombría se volvía, máis divertida resultaba. No *Asalto* comecei cunha idea moi seria sobre unhas persoas que estaban a ser atacadas pero axiña me pareceu que había unha veta humorística e desenvolvín este aspecto. A primeira parte do filme, a presentación dos personaxes e os conflitos antes de que todos cheguen á comisaría, é bastante directa. Aprendín que se un quere levar o público até certas situacións é mellor facerlles saber o que lles vai pasar. O humor arranca cando a moza di: "Por que alguén había querer disparar a unha comisaría?". Aí comeza o absurdo, apáganse as luces, empeza o asedio e podo poñer algo de humor porque o público xa está enganado.

O humor tamén chega coa introdución do personaxe de Napoleón Wilson. Aí sigo as leis do vello Oeste. Está completamente fóra de lugar como prisioneiro, en certo xeito, está afastado dos demais nun sentido heroico e tento definir o personaxe en termos de estrañeza psicolóxica máis que a través dos seus diálogos.

Sempre está a pedir un cigarro, por exemplo, e hai dúas persoas que lles responden con certa amabilidade. Un é o tenente de policía negro que di: "Non... síntoo". E Wilson agradece a súa humanidade. A outra é a moza, ela dálle un cigarro. A partir de aí el comeza a respectalas (...) Podería ter desenvolvido máis os personaxes e as súas relacións pero pensei que iso sería copiar a Howard Hawks.

Os diálogos de Wilson son moi de Hawks. Non se cita algo de *Río bravo* (1959)?

Non que eu saiba. Se cadra inconscientemente. O máis parecido que hai a unha cita consciente é cando lanzan a escopeta, que é sacado de *Río Vermello* (Howard Hawks, 1948). Cando a policía se decata do que está a pasar porque unha pingueira de sangue comeza a caer sobre o coche... si, supoño que remite á escena da cervexa de *Río Bravo*.

Pero guindar a escopeta é o máis preto que estiven de tomar algo prestado e empregalo directamente, porque é algo que non me gusta facer. Vexo cineastas como Brian de Palma copiar un filme como *Vertigo* (Alfred Hitchcock, 1958) e póñome malo. Bogdanovich tamén copia. Quere facer filmes como os de antes como para dicir: "Mira, teño bo gusto, amo a Hawks, Ford, Hitchcock, non é xenial?".

No caso de *Asalto*... un produtor achegouseme cunha certa cantidade de diñeiro e díxome: "fagamos un filme que se poida vender". Eu tiña ganas de facer un *western*, porque me encantan, daquela pensei: "Vou facer un *western* moderno e vou facer unha transposición da toma dun forte por parte dos indios. Vou empregar bandas xuvenís e empregar heroes arquetípicos. E vou estilizar todo moito porque adoro a Howard Hawks."

E dalgún xeito saíu iso. Pero o punto de partida tense que soste por si só, non partir das referencias a Hawks. Iso non pode ser o cerne do filme, entre outras cousas porque a maioría dos meus espectadores non teñen nin idea de quen é Howard Hawks.

Na librería
NUMAX
numax.org/librería

Christine,
John Carpenter.
Paramount [DVD]

Río Bravo,
Howard Hawks
Warner Bros [DVD]

*John Carpenter: el
maestro del terror*,
Juan Manuel Corral.
Dolmen Editorial, 2019